

iber:Camera

Concert inaugural

Eric Silberger
violí

Varvara
piano

Da Camera
Ensemble

**Bach, Beethoven,
Schubert**

DILLUNS 30 D'OCTUBRE DE 2017, 20.30H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Lita Cabellut

Secret behind the veil 02

2013

Tècnica mixta

Espais Volart

Fundació Vila Casas

EL CONCERT D'AVUI

Donem el tret de sortida a la temporada amb la solemnitat i dramatisme de la Partita núm. 2 de Bach, interpretada per Eric Silberger; seguida de la visionària i moderna Sonata núm. 32 de Beethoven que oferirà Varvara. La segona part constarà d'una veritable joia del repertori: la meravellosa Truita de Schubert de la mà del Da Camera Ensemble.

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

FUNDACIÓ
VILA CASAS

*Aquest programa ha estat possible gràcies
al generós suport de la Fundació Vila Casas*

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Partita núm. 2, en re menor, BWV 1004 (1720)

— Durada aprox. 33'

Allemande

Courante

Sarabande

Gigue

Chaconne

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)

Sonata núm. 32, en do menor, op. 111 (1821 – 1822)

— Durada aprox. 26'

I. Maestoso – Allegro con brio ed appassionato

II. Arietta: Adagio molto semplice cantábile

Per gaudir de la música necessitem: SILENCI

Para disfrutar de la música necesitamos: SILENCIO

To enjoy the music we need: SILENCE

Mòbils apagats

Móviles apagados

Mobile phones switched off

Alarmes desconnectades

Alarmas desconectadas

Alarms disconnected

Contingueu els estossecs

Contengan las toses

Contain your coughs

Moltes gràcies / Muchas gracias / Many thanks

Franz Schubert (1797 – 1828)

Quintet, en la major, “La truita” (1819)

— Durada aprox. 39'

Allegro vivace

Andante

Scherzo. Presto

Tema con variazione. Andantino

Finale. Allegro giusto

*Aquest vespre Varvara toca un piano
de gran cua Steinway & Sons D274 de:*

II
H I N V E S
PIANOS

ERIC SILBERGER

VIOLÍ

El virtuós violinista Eric Silberger ha estat premiat en el 14è Concurs Internacional de Txaikovski i en el Concurs Internacional de Violí Michael Hill el 2011. Ha actuat com a solista, recitalista i músic de cambra als Estats Units i arreu del món, incloent actuacions com a solista amb la Philharmonia de Sant Petersburg, l'Orquestra de Cambra del Teatre Mariinsky, la London Philharmonia, l'Orquestra de Cambra de Munic, l'Orquestra Simfònica d'Indianàpolis i l'Orquestra Simfònica de Cincinnati, entre d'altres; sota la batuta de prestigiosos directors com Lorin Maazel, Valery Gergiev, Dimitri Kitajenko, Vladimir Ashkenazy o Robin Ticciati.

Ha estat convidat per importants sales com el Lincoln Center, Carnegie Hall, Kennedy Center, Museu del Louvre a París, Philharmonia de Sant Petersburg, Moscow International House of Music de Rússia, Gran Teatre de Xangai a la Xina i Centre Nacional de les Arts de Canadà, entre d'altres.

Entre els seus professors destaquen Glenn Dicterow, Itzhak Perlman, Pinchas Zukerman, Robert Mann i Dorothy Delay, entre d'altres. L'artista toca un excepcional violí de J.B. Guadagnini de 1757 per gentilesa de la col·lecció de Sau-Wing Lam.

Silberger debutà a la Temporada Ibercamera l'any 2015, aquesta serà la seva segona actuació.

VARVARA

PIANO

Nascuda a Moscou, va cursar els seus estudis a l'Escola de Música Gnessin i al Conservatori de Txaikovski. Posteriorment es va traslladar a Hamburg per continuar els seus estudis amb Evgeni Koroliov. El 2006 va ser guardonada al Concurs Internacional de Bach de Leipzig i el 2012 va guanyar el primer premi del Concurs Géza Anda de Zuric, el qual va donar un impuls decisiu a la seva carrera. Varvara conrea un repertori de totes les èpoques i estils, des de Bach i Händel a Stravinski i Arvo Pärt.

Ha col·laborat amb orquestres de gran prestigi com l'Orquestra del Teatre Mariinsky, l'Orquestra de Cambra de Viena, l'Orquestra Tonhalle de Zuric, l'Orquestra Simfònica de Ràdio Viena, l'Orquestra Simfònica de Ràdio Stuttgart, l'Orquestra Simfònica Txaikovski i l'Orquestra Gulbenkian, actuant sota la direcció de Valery Gergiev, David Zinman, Cornelius Meister, Clemens Schuldt, Yaron Traub i Vladimir Fedosyev.

En la temporada 17-18 actuarà amb l'Orquestra Simfònica de Galícia i Eliahu Inbal, a Santiago de Xile amb l'Orquestra Filharmònica de Santiago i Konstantin Chudovsky, al Lingotto de Torí amb l'Orquestra del Mariinski i Valery Gergiev, entre d'altres. En recital actuarà al Rakhmàninov Hall de Moscou, al Teatre Mariinsky de Sant Petersburg, al Palau de la Música de Barcelona o al Festival de Radio France de Montpeller, entre d'altres. Realitzarà a més, una gira per Amèrica del Sud el desembre de 2017.

Després dels aclamats enregistraments dels àlbums Mozart i Händel, està a punt d'aparèixer al mercat l'enregistrament de la sonata de Liszt que va interpretar a la Philharmonie de Paris.

Varvara debutà a la Temporada Ibercamera l'any 2015 i aquesta serà la seva quarta actuació.

DA CAMERA ENSEMBLE

Da Camera va ser fundat l'any 2013 i va donar el seu primer concert al Palau de la Música Catalana en commemoració del 30è aniversari de la Temporada Ibercamera. Després d'aquest exitós debut, va esdevenir orquestra resident al Festival Internacional de Música Pau Casals de El Vendrell. L'any 2015 Da Camera va col·laborar amb Martha Argerich en una gira de concerts per Girona, Vitoria, Barcelona i Madrid.

Da Camera rep el seu nom en homenatge a l'Associació Música da Camera, fundada el 1913 i que, dirigida artísticament per Pau Casals, va crear una potent tradició filharmònica que va situar Catalunya al centre de l'activitat musical internacional, tot convidant intèrprets de la talla de Stravinsky, Falla, Prokofiev, Rubinstein o Strauss.

Da Camera col·labora habitualment amb els violinistes Antje Weithaas i Alexander Janiczec com a concertinos, i solistes de la talla de Martha Argerich, Pepe Romero, Alexander Toradze, Mireia Farrés o la pianista Varvara. L'any 2016 començà una nova col·laboració amb el violinista Peter Hanson com a concertino.

L'orquestra està formada per membres del Quartet Casals, Quartet Dalia, Quartet Quiroga i joves músics del nostre país que col·laboren amb les millors orquestres internacionals com són Mahler Chamber Orchestra, Les Arts Florissants, l'Orquestra de Radio Frankfurt, la Lucerne Festival Orchestra, l'Orquestra Simfònica de Bamberg, o l'Acadèmia de la Filarmònica de Berlin. Tots ells, joves que tenen en comú el seu gran talent i una brillant i contrastada trajectòria professional.

Consellers artístics: Jonathan Brown i Erica Wise.

El Da Camera Ensemble debutà a la Temporada Ibercamera l'any 2013 i aquesta serà la seva tercera actuació.

iber:Camera

PROPER
CONCERT

13/11/17

Dilluns

20.30 H L'AUDITORI

Beethoven: Concert per a violí

Staatskapelle Weimar
Viviane Hagner, violí
Antonio Méndez, director

Beethoven, *Concert per a violí, en re major, op. 61*
Rakhmàninov, *Simfonia núm. 2, en mi menor, op. 27*

www.ibercamera.com

LA TRUITA

Comencem aquest viatge per la immensitat de tres obres mestres. El punt de partida és una obra de culte per als violinistes i per als devots de Johann Sebastian Bach: la *Partita núm. 2* per a violí sol.

Una partita és un conjunt de peces amb ritmes de danses, peces musicals per a ser ballades i que des del Renaixement rebien noms com l'*Allemanda*, la *Courante*, la *Sarabanda* o la *Giga*. Bach va escriure sis sonates i sis partites per a violí sol entre el 1703 i el 1720, entre els divuit i els trenta-cinc anys, bona part mentre va ser mestre de capella de la cort del Príncep Leopold de Köthen, on hi tocava el violinista Joseph Spiess, tot i que no es pot saber si ell o algun violinista del seu moment les va tocar mai. No seria fins el 1802, quan es van editar a Bonn, que el gran Joseph Joachim, l'amic entranyable de Johannes Brahms, les tocaria en públic per primera vegada.

Al títol d'aquestes obres, Bach hi va posar "Sei solo", que en italià vol dir "estàs sol". Dues paraules que també es poden interpretar com un error ortogràfic a l'hora d'escriure en italià "Sis peces soles" ("Sei soli") per a violí. Tanmateix, és cert que el violinista que les afronta es troba sol davant de la gran dificultat que suposa tocar-les i, sobre tot, pels gairebé trenta minuts que dura aquesta segona partita amb la peça final, la *Chaconna*. Però sembla més probable que Bach escrivís "Sei solo", mogut per la pèrdua de la seva primera esposa, Maria Barbara, que va morir mentre ell estava absent de viatge, el juliol del 1720. El xoc que li va provocar trobar la seva tomba en arribar a casa va quedar plasmat musicalment en aquesta obra. La coneguda *Chaconna* és el que en francès es coneix com "tombeau" ("tomba"), un gènere musical propi del barroc que s'utilitzava per a homenatjar la memòria d'un ésser

Franz Schubert als 28 anys (1825).

estimat. En aquest cas, Bach va utilitzar amb molta solennitat el ritme ternari de la dansa *Chaconna*, una dansa hispànica de segle XVII semblant a la *passacaglia*. Són quinze minuts sublims en els que explora totes les possibilitats expressives del baix obstinat, un so greu que no para de repetir-se, com la tristesa que sentia davant la pèrdua de la seva estimada i que expressa amb tant de dramatisme la tonalitat en re menor amb què està composta.

Les danses anteriors també estan escrites en tonalitat menor, i fins i tot s'ha dit que la *Giga* podria representar la dansa final de la seva esposa amb la mort. Aquí Bach experimenta amb la polifonia en una sola veu, mentre que en la *Sarabanda* ja hi trobem un tractament més harmònic de les diferents veus que té tota la magnitud en aquesta *Chaconna* final, sens dubte un dels Himalaies de la música, tal i com havia afirmat George Enescu.

El 1820, justament cent anys després de la composició d'aquesta partita de Bach, Ludwig van Beethoven va concebre les seves tres últimes sonates per a piano sol, les op. 109, 110 i 111, formant una trilogia. L'última l'escriuria entre el 1821 i el 1822, any de la seva publicació, i està dedicada al seu amic i deixeble l'Arxiduc Rudolf. En aquell moment, Beethoven estava en un moment capdal, treballant en la seva *Missa Solemnis* i en la *Novena Simfonia*.

Amb aquesta sonata, culmina el llarg cicle vital que va recórrer com a pianista, després d'haver-nos donat pàgines magistrals amb la "Patètica", el "Clar de lluna", l'"Appassionata", "la Tempesta" o la "Hammerklavier". En aquesta, que és la número 32, Beethoven va realitzar una recerca sonora i estructural en la composició per a piano que va marcar fortament tot l'esdevenir d'aquest instrument, com trobaríem més tard en Chopin, en la seva segona sonata i en l'*Estudi revolucionari*, i Prokófiev va prendre l'estructura d'aquesta obra per a compondre la seva segona simfonia. Thomas Mann li va dedicar tot un capítol *Doktor Faust*, que descriu com "un subtil raig de sol enmig d'un cel enfosquit de tempesta".

Estem davant d'un gran monument a la modernitat. Una modernitat que fins i tot sembla que anticipi el jazz en el passatge més rítmic que apareix al segon moviment. Modernitat també a l'hora de no seguir els tres moviments habituals que té tota sonata clàssica, i compondre-la amb només dos, perquè va considerar que no es podia afegir res més després de l'*Adagio*. Molts pianistes van donar-hi una interpretació més filosòfica: Hans von Bülow deia que era el "Samsara" i el "Nirvana" (el dolor i la pau), i, segons Edwin Fischer, ens parla de l'"Aquí" i del "Més enllà".

La tercera obra mestra que completa el programa d'avui és el popular *Quintet "La truita"* de Franz Schubert. No queda gaire lluny de la sonata de Beethoven que acabem d'escoltar, perquè la va escriure el 1819, quan Schubert tenia vint-i-dos anys i va viatjar a Steyr, al nord d'Àustria, on es va trobar amb el seu amic Albert Stadler, que va conservar l'única còpia manuscrita que hi ha d'aquesta obra, publicada pòstumament el 1829. Allà hi vivia Sylvester Paumgartner, violoncel·lista aficionat i mecenes artístic, a qui està dedicada aquesta obra i qui va suggerir a Schubert que inclogués al quart moviment (Tema andantino) les variacions sobre el seu lied "La truita" op. 32 D550 ("*Die Forelle*"), compost el 1817 amb un poema de Christian Friedrich Daniel Schubart. Aquesta al·lusió a un *lied* també la trobem en altres obres del seu catàleg instrumental.

En aquest cas, Schubert, enlloc d'utilitzar una formació de quartet de corda amb piano, que és més habitual, canvia el segon violí pel contrabaix per a donar més originalitat als recursos formals i expressius que ofereix la música de cambra i aconseguir la màxima transcendència musical amb un tractament harmònic ple de cromatismes i d'efectes tímbrics que li donen una sonoritat única. El cineasta Christopher Nuppen va fer-ne una filmació en directe el 1969 amb Perlman, Zukerman, Du Pré, Mehta i Barenboim que ha fet història.

Mònica Pagès

Periodista especialitzada en música clàssica.

Cap al futur
amb la música.

LA VANGUARDIA

AMB EL SUPORT DE

AMB EL PATROCINI DE

MITJANS PATROCINADORS

Ibercamera col·labora amb:

apropa
cultura
una porta
a la inclusió

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb:
Mònica Tarré: mtarre@ibercamera.com

COMENTA AQUEST CONCERT AMB

#latruïta #ibercamera

IBERCAMERA ÉS UNA EMPRESA DE

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50
F. 93 277 72 78

Edició: **Temporada Ibercamera AIE**
Disseny gràfic: **Ivó Alvarez i Anna Defez**
Impressió: **Grafiko**
Dipòsit legal: **B 25364-2017**

Lita Cabellut — *Retrospective*

Exposició
del 05.10.2017
al 27.05.2018

Espais Volart Ausiàs Marc, 20-22 · Barcelona
www.fundaciovilacasas.com

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA